

תלמודו בידו

דף כג עמוד א

- א** [אנס אשה, האם הוא מותר בבתה מאיש אחר ?
- ב** [בא על חייבי לאווין או כריתות והוליד בת, האם אחיה חייב עליה משום אחותו, ומנין ?
- ג** [בא על שפחה או גויה והוליד בת, האם אחיה חייב עליה משום אחותו, ומנין ?
- ד** [מנין שקידושין תופסים בחייבי לאווין ?
- ה** [האם דורשים טעמא דקרא, ומהי הנפקא מינה בזה ?

- א** [מותר. אבל אם נשאה הריהו אסור בבתה, וכן בבת בתה או בת בנה.
- ב** [חייבי לאווין: חייב. כיון שקידושין תופסים בה, והיא בכלל "בת אשת אביך".
חייבי כריתות: חייב. שנאמר באחותו "מולדת בית או מולדת חוץ", כלומר בין שנולדה מאשה המותרת לאביו, ובין שנולדה מאשה האסורה לאביו.
- ג** [שפחה: פטור. שנאמר "האשה וילדיה תהיה לאדוניה", ללמד שאינם נחשבים בניו.
גויה: פטור. לר' יוסי, שנאמר "בת אשת אביך", למעט זו שאין קידושין תופסים בה.
לר' שמעון, כיון שהיא גויה ואינה אחותו, שולד גויה נגרר אחריה.
[ולכן לא חששה התורה שגויה הנשואה לישראל תסיר את בנו מאחרי ה'].
- ד** [כי תהיינה לאיש שתי נשים האחת אהובה והאחת שנואה".
וקשה וכי יש שנואה לפני המקום. אלא שנואה בנישואיה [שאסורה להינשא לו], ואמרה תורה "כי תהיינה", הרי שהקידושין תפסו.
- ה** [ר' שמעון דורש טעמא דקרא. ולכן:
1. כיון שטעם האיסור למשכן בגד אלמנה הוא, שצריך להחזירו לה בערב, ומשיאה שם רע בשכונה, אלמנה עשירה שאין צריך להחזיר, מותר למשכן בגדה.
2. כיון שטעם האיסור להשיא בתו לשבעה העמים, מחשש שבנה יסור מאחרי ה'.
אסור להשיא את בתו לאדוקים בעבודה זרה, אף אם אינם משבעה עמים.